

шиниста и огияра и части отъ машината се намѣриха далечъ отъ експлозията. Колко страшно нѣщо е нагорещената водна пара!

И въ нашите печки и огнища, когато дървата горятъ и пръщатъ, показва, че водата въ клетките избухва. Напълно суhi дърва никѫде не сѫществуватъ: въ всички дърва все се намира по малко вода.

До тукъ говорихме за водата въ течно и въздухообразно състояние, но и твърдата вода, или ледътъ, сѫщо може да действува разрушително. Така, парата хвърля въ въздуха кѫщи, а ледътъ разрушава цѣли планини. Това става така:

Презъ есенята въ пукнатините на скалитъ се набира вода. Презъ зимата тя замръзва — преобръща се на ледъ. Но ледътъ заема по-голѣмъ обемъ, отколкото водата. Подъ напора на разширяващиятъ се къмъ всички страни ледъ се разпукватъ и най-твърдите камъни и скали.

Отъ замръзването на водата се разпукватъ зимно време водопроводните тржби, намиращи се на открито. За да не се разпукватъ тржбите, последните се обвиватъ съ слама, парцали, хартия и др.

Всички знаемъ, колко легко се плѣзга човѣкъ по ледъ съ кѣнки, и какъ това е невъзможно да става по камень подъ, колкото твърдъ и гладъкъ да бѫде. Защо ли така? — Ето защо:

Когато се плѣзгаме по леда, последниятъ подъ налѣгането на кѣнките се топи. Между кѣнките и ледътъ се образува слой вода. Безъ този слой вода еднакво трудно бихме се плѣзгали по леда, както и по дъските или каменния подъ. Водата при плѣзгането е като маслото при машините; тя на-